

เพาเวอร์คอร์ด ตอนที่หนึ่ง: แนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด

Power Chord Part 1: Basic Concept of Power Chord

เจตนิพิฐ สังข์วิจิตร*¹Jetnipith Sungwijit*¹

บทคัดย่อ

บทความนี้ ผู้เขียนมุ่งเน้นจะกล่าวถึงสาระแนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์และเชื่อมโยงมาสู่กีตาร์ไฟฟ้า นอกจากนี้ยังนำเสนอรูปแบบของเพาเวอร์คอร์ด ซึ่งเพาเวอร์คอร์ดเป็นคอร์ดที่มีโครงสร้างโน้ต 2 ตัวประกอบไปด้วยโน้ตลำดับที่ 1 และ 5 ของคอร์ดเป็นแนวคิดพื้นฐานหลักและมีการพัฒนาแนวคิดให้มีความหลากหลายหลายด้านมิติเสียงด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ เพิ่มโน้ตในคอร์ดให้ประกอบด้วย 3 โน้ตหรือ 4 โน้ต ด้วยการซ้ำโน้ตลำดับที่ 1 หรือ 5 นอกจากนี้ยังมีการผสมผสานโน้ตลำดับที่ 2 หรือ 9 เพิ่มเติมลงไปจากแนวคิดพื้นฐานเพื่อขยายขอบเขตมิติเสียงให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นไปอีก เพาเวอร์คอร์ดเปรียบเสมือนรูปแบบการบรรเลงคอร์ดที่สำคัญทางดนตรีร็อกตั้งแต่อดีตกระทั่งปัจจุบันดนตรีร็อกได้แตกแขนงออกไปอีกมากมาย เพาเวอร์คอร์ดก็ยังมีบทบาทและได้รับความนิยมอยู่จนถึงปัจจุบัน

คำสำคัญ: เพาเวอร์คอร์ด, ดนตรีร็อก, กีตาร์ไฟฟ้า

* Corresponding author, email: kwan.alt@gmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

¹ Asst. Prof., Conservatory of Music, Rangsit University

Abstract

This article focused on a basic concept of power chord that lead to an electric guitar. It also presents the pattern of Power Chord the structure of Power Chord consists of two main notes which are root and fifth. Sometime, a musician repeating a note root and fifth (an octave) to create more dimension of a chord. Moreover, adding second or ninth also help to expand more dimension of a Power Chord as well. Power chord has been played as a major role to perform and compose a rock music for a long time. Which, help rock music to expand itself into many styles and power chord still has a lot of popularity until now.

Keywords: Power Chord, Rock, Electric Guitar

บทความเรื่อง เพาเวอร์คอร์ด ผู้เขียนมุ่งเน้นจะกล่าวถึงสาระของดนตรีร็อก (Rock) ที่นิยมใช้เพาเวอร์คอร์ดในบทเพลงและเชื่อมโยงมาสู่กีตาร์ไฟฟ้า (Electric Guitar) เป็นประเด็นหลัก เพาเวอร์คอร์ดเปรียบเสมือนผู้อยู่เบื้องหลังทางดนตรีร็อก ที่ร่วมสร้างสรรค์บทเพลงร็อกมาอย่างช้านานตั้งแต่ดนตรีบลูส์จนถึงดนตรีร็อก กระทั่งปัจจุบันดนตรีร็อกได้แตกแขนงออกไปอีกมากมาย อาทิ ดนตรีโปรเกรสซีฟร็อก (Progressive Rock) ดนตรีนีโอคลาสสิกร็อก (Neo-Classic Rock) ดนตรีเฮฟวี่เมทัล (Heavy Metal) ฯลฯ ซึ่งมีอาจปฏิเสธได้เลยว่าเพาเวอร์คอร์ดจะเข้ามามีบทบาทแทบทั้งสิ้น ทำให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของแนวดนตรีประเภทนี้เลยก็ว่าได้ ดนตรีร็อกมักเชื่อมโยงกับกีตาร์ไฟฟ้าและมีบทบาทรวมถึงมีอิทธิพลในดนตรีร็อกเป็นอย่างมาก อนึ่ง เพาเวอร์คอร์ดนิยมนำมาบรรเลงกับกีตาร์ไฟฟ้าที่ผ่านอุปกรณ์แปลงเสียงกีตาร์ประเภทให้เสียงแตกพละมั่ว อาทิ ดิสตอร์ชัน (Distortion) หรือโอเวอร์ไดรฟ์ (Overdrive) การใช้อุปกรณ์แปลงเสียงดังกล่าวจะทำให้เสียงกีตาร์สามารถค้างเสียง (Sustain) ได้นานขึ้น อุปกรณ์ชนิดนี้มีหลากหลายบริษัทผลิตออกจำหน่ายและมีด้วยกันหลายแบบ อาทิ แบบประเภทใช้เท้าเหยียบ (Stomp Box Pedal) หรือแบบมัลติเอฟเฟค (Multi Effect) นอกจากอุปกรณ์ดังกล่าวแล้ว การทำให้เสียงกีตาร์แตกพละมั่วยังนิยมใช้เสียงแตกจากอุปกรณ์ขยายเสียง (ตู้แอมป์) กีตาร์ไฟฟ้าด้วย (Electric Guitar Amplifier) แสดงตัวอย่างดังรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 แสดงอุปกรณ์แปลงเสียงกีตาร์แบบต่างๆ

แบบประเภทใช้เท้าเหยียบ²แบบประเภทมัลติเอฟเฟกต์³อุปกรณ์ขยายเสียงกีตาร์ไฟฟ้า⁴

บทความเรื่อง เพาเวอร์คอร์ด ตอนที่หนึ่ง: แนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด ผู้เขียนจะกล่าวถึงสาระด้านแนวคิดพื้นฐานเป็นสำคัญ โดยเพาเวอร์คอร์ดนิยมนำมาใช้เป็นชื่อเรียกคอร์ดแบบหนึ่งที่พบได้บ่อยในดนตรีร็อกและมีบทบาทเป็นอย่างมากกับกีตาร์ไฟฟ้า (โดยเฉพาะประเภทแบบมาตรฐานหกสายและเจ็ดสาย) ไม่มีหลักฐานยืนยันเป็นที่แน่ชัดว่าใครเป็นผู้คิดค้นคำว่าเพาเวอร์คอร์ด แต่หากดูจากชื่อที่นิยมเรียกจะมีนัยบ่งบอกถึงควมมีพลังหนักแน่น เพาเวอร์คอร์ดยังมีบทบาทสำคัญด้านการดำเนินคอร์ดและด้านการสร้างริฟ (Riff) ⁵ ให้กับบทเพลงร็อกเป็นอย่างมากอีกด้วย

ด้านการบรรเลงเพาเวอร์คอร์ด นิยมบรรเลงในลำดับสายของกีตาร์ไฟฟ้าที่มีขนาดใหญ่ประมาณสายลำดับที่ 6-3 หรือ 7-3 (เรียงลำดับจากสายขนาดใหญ่ไปยังสายขนาดเล็กลงมาตามลำดับ) จะให้มิติเสียงหนักแน่นมีพลังผนวกกับใช้อุปกรณ์แปลงเสียงกีตาร์ประเภทให้เสียงแตกพละมัวด้วยแล้ว จะยิ่งให้มิติเสียงหนักแน่นมีพลังมากยิ่งขึ้น สามารถค้างเสียงได้ยาวนานขึ้นกว่าเสียงกีตาร์ที่ไม่ได้ผ่านอุปกรณ์แปลงเสียงกีตาร์ประเภทให้เสียงแตกพละมัว ปัจจุบันเพาเวอร์คอร์ดได้ถูกพัฒนาให้มีความหลากหลายของมิติเสียงในหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบก็พัฒนามาจากแนวคิดพื้นฐานนั่นเอง บทความนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงแนวคิดโครงสร้างพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ดก่อนในลำดับแรกจากนั้นจะกล่าวถึงแนวคิดอื่นๆ ในลำดับต่อไป

เพาเวอร์คอร์ดมิได้เป็นชื่อเรียกประเภทตามโครงสร้างเหมือนคอร์ดเมเจอร์ ไมเนอร์ ฯลฯ แต่แท้จริงแล้วเป็นชื่อเรียกคอร์ดที่มีโครงสร้างโน้ต 2 ตัวประกอบไปด้วยโน้ตลำดับที่ 1 (หรือโทนิค) และโน้ตลำดับที่ 5 ของคอร์ด ยกตัวอย่างเช่น คอร์ด C ประกอบด้วยโน้ต C-E-G หากจัดลำดับตาม

² “Stomp Box Pedal,” accessed February 5, 2018, <https://www.boss.info/us/products/od-3>.

³ “Multi Effect,” accessed February 6, 2018, <https://line6.com/helix/>.

⁴ “Electric Guitar Amplifier,” accessed February 5, 2018, <https://www.gearank.com/guides/solid-state-guitar-amps>.

⁵ ริฟ (Riff) คือ ส่วนหนึ่งของแนวทำนองที่มีการเล่นวนซ้ำในบทเพลง จนกลายเป็นเอกลักษณ์สำคัญของบทเพลงนั้นๆ

โครงสร้างโน้ตลำดับที่ 1 และ 5 จะได้เป็น C-G สังเกตว่าจะตัดโน้ตลำดับที่ 3 คือโน้ต E ของคอร์ด ออกเหลือเพียงโน้ตลำดับที่ 1 และ 5 เท่านั้น โดยมีระยะห่างกันขึ้นคู่ 5 เพอร์เฟค ด้วยเอกลักษณ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ตัดโน้ตลำดับที่ 3 ออกไป ทำให้เพาเวอร์คอร์ดไม่บ่งบอกความชัดเจน ประเภทเมเจอร์หรือไมเนอร์ ซึ่งโน้ต 2 ตัวดังกล่าวจะเป็นเอกลักษณ์ของเพาเวอร์คอร์ดที่สำคัญ อนึ่ง ด้านการเขียนชื่อคอร์ดกำกับในบทเพลงนิยมเขียนเลข 5 ต่อท้ายชื่อคอร์ด เช่น C5, E5, A5 เป็นต้น (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 แสดงแนวคิดโครงสร้างพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด

หากนำเพาเวอร์คอร์ด C5 จากตัวอย่างที่ 1 มากำหนดตำแหน่งการจับคอร์ดบนคอกีตาร์จะได้ รูปแบบ โดยบทความนี้ผู้เขียนใช้ “แทป (Tab)”⁶ เพื่อแสดงตำแหน่งการจับคอร์ดบนคอกีตาร์ ตัวเลขในแทปแสดงถึงตำแหน่งเฟร็ตของแต่ละสายบนคอกีตาร์ และตัวเลขทางซ้ายมือสุดของแทปแสดงถึงลำดับสายกีตาร์ตั้งแต่สายลำดับที่ 6-1 ตั้งสายแบบระบบมาตรฐาน (Standard Tuning) เรียงลำดับจากสายเปล่า (Open String) ได้ดังนี้ E-A-D-G-B-E (ผู้เขียนจะแสดงลำดับของสายกีตาร์นี้ เฉพาะตัวอย่างที่ 2 เท่านั้น) ซึ่งตัวอย่างที่ 2 จะแสดงตำแหน่งการจับคอร์ดโดยเริ่มจากสายกีตาร์สายที่ 6-5, 5-4, 4-3, 3-2 และ 2-1 ตามลำดับ อนึ่ง ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าเพาเวอร์คอร์ดมีบทบาท เป็นอย่างมากกับกีตาร์ไฟฟ้าโดยเฉพาะประเภทแบบหกสายและเจ็ดสาย เพื่อให้การอธิบายสาระ ต่างๆ มีทิศทางเดียวกันผู้เขียนจะใช้แทปที่เป็นประเภทหกสายประกอบการอธิบายสาระเท่านั้น

⁶ แทป (Tab) มาจากคำว่า Tablature เป็นสัญลักษณ์แสดงตำแหน่งการจับคอร์ดบนคอกีตาร์ นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อให้ได้ตำแหน่ง การบรรเลงตามที่กำหนดไว้ได้ถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 2 แสดงแนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ดและแสดงตำแหน่งการจับคอร์ดบนคอกีตาร์

1 E
2 B
3 G
4 D
5 A
6 E

สังเกตว่าแนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ดที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นประกอบด้วยโน้ต 2 ตัวที่มีระยะห่างกันขึ้นคู่ 5 เพอร์เฟกต์ จากแนวคิดพื้นฐานนี้ยังสามารถประยุกต์ให้มิติเสียงมีความหลากหลายยิ่งขึ้น ด้วยการพลิกกลับของโน้ต 2 ตัวพื้นฐานนี้ หรือเพิ่มโน้ตในเพาเวอร์คอร์ดให้ประกอบด้วย 3 โน้ตหรือ 4 โน้ต (Power Chord with Three or Four Notes)

ตัวอย่างที่ 3 แสดงแนวคิดการพลิกกลับ 2 โน้ตพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด โดยผู้เขียนนำแนวคิดพื้นฐานที่ได้จากตัวอย่างที่ 2 มาพลิกกลับ คือ นำคอร์ด C5 มาพลิกกลับด้วยการย้ายโน้ตลำดับที่ 5 มาเป็นโน้ตต่ำสุดของคอร์ดผลลัพธ์เป็นดังตัวอย่างที่ 3

ด้านการเขียนคอร์ดในบทเพลงนิยมเขียนกำกับได้ทั้งสองแบบ คือ C5 หรือ C5/G หากเขียนกำกับว่า C5 ผู้บรรเลงกีตาร์อาจต้องดูถึงโครงสร้างคอร์ดประกอบด้วยเป็นสำคัญ เนื่องจากบางบทเพลงอาจเขียนกำกับไว้ว่า C5 เท่านั้นแต่มีการจับคอร์ดในบทเพลงที่มากกว่าหนึ่งรูปแบบ และถ้าหากเขียนไว้ว่า C5/G ก็จะทำให้เห็นถึงความชัดเจนด้านการพลิกกลับของคอร์ด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการเขียนชื่อคอร์ดที่ปรากฏในบทเพลงประกอบด้วยว่าจะเป็นทิศทางแบบใด

ตัวอย่างที่ 3 แสดงการพลิกกลับ 2 โน้ตพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด

C5 (C5/G) C5 (C5/G) C5 (C5/G) C5 (C5/G) C5 (C5/G)

การจับเพาเวอร์คอร์ดด้วย 3 โน้ต (Power Chord with Three Notes) เป็นแนวคิดการเข้าโน้ตลำดับที่ 1 (Double Root) หรือลำดับที่ 5 (Double Fifth) ของคอร์ดเข้าไปเพิ่มเติมจากแนวคิดพื้นฐานในตัวอย่างที่ 2 ยกตัวอย่างเช่น หากนำคอร์ด C5 จากตัวอย่างที่ 2 มาเพิ่มโน้ตลำดับที่ 1 เข้าไปจะทำให้ประกอบด้วยโน้ต C-G-C ตามลำดับ และหากนำคอร์ด C5 จากตัวอย่างที่ 2 มาเพิ่มโน้ตลำดับที่ 5 ของคอร์ดเข้าไปจะประกอบด้วยโน้ต G-C-G ตามลำดับเช่นกัน แนวคิดลักษณะนี้นิยมจับคอร์ดใน 4 รูปแบบ แสดงดังตัวอย่างที่ 4-5

ตัวอย่างที่ 4 แสดงแนวคิดคอร์ด 3 โน้ต ด้วยการเข้าโน้ตลำดับที่ 1

Example 4 shows a C5 power chord (C-G-C) in 4/4 time. The notation includes a treble clef, a 4/4 time signature, and a bass line with fingerings 10, 8, 5, 3. The chord is labeled C⁵ and Double Root.

ตัวอย่างที่ 5 แสดงแนวคิดคอร์ด 3 โน้ต ด้วยการเข้าโน้ตลำดับที่ 5 แบบพลิกกลับ

Example 5 shows a C5 power chord (C-G-C) in 4/4 time, labeled C⁵ (C5/G). The notation includes a treble clef, a 4/4 time signature, and a bass line with fingerings 12, 10, 8, 5, 3, 1, 0. The chord is labeled C⁵ and Double Fifth.

ยังมีแนวคิดที่พัฒนามาจากการจับเพาเวอร์คอร์ดด้วย 3 โน้ตอีกทิศทางหนึ่งนั่นคือ การจับเพาเวอร์คอร์ดให้ประกอบด้วย 4 โน้ต (Power Chord with Four Notes) ซึ่งเป็นแนวคิดที่นิยมในดนตรีร็อกด้วยเช่นกัน แนวคิดนี้เป็นการเพิ่มโน้ตไปอีกหนึ่งตัวจากแนวคิดการจับเพาเวอร์คอร์ดด้วย 3 โน้ต กล่าวคือ มีการพัฒนาแนวคิดจาก 3 โน้ตมาเป็น 4 โน้ต ซึ่งโน้ตที่เพิ่มเข้ามาก็เป็นการเข้าโน้ตลำดับที่ 1 และ 5 เข้าไปอีกครึ่งหนึ่งนั่นเอง ตำแหน่งการจับคอร์ดที่ประกอบด้วย 4 โน้ต แสดงดังตัวอย่างที่ 6-7

ตัวอย่างที่ 6 แสดงแนวคิดคอร์ด 4 โน้ต ด้วยการซ้ำโน้ตลำดับที่ 1 และ 5

Double Root and Double Fifth -----|

T 4 12
A 4 10
B 4 10
B 8

ตัวอย่างที่ 7 แสดงแนวคิดคอร์ด 4 โน้ต ด้วยการซ้ำโน้ตลำดับที่ 1 และ 5 แบบพลิกกลับ

Double Root and Double Fifth -----|

T 4 5
A 4 5
B 4 3
B 8

แนวคิดที่นิยมอีกลักษณะหนึ่งของกีตาร์ไฟฟ้าประเภทแบบหกสาย คือ การตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ให้ต่ำลงจากระบบการตั้งสายกีตาร์แบบมาตรฐาน โดยปรกติการตั้งสายกีตาร์แบบมาตรฐานเรียงลำดับจากสายเปล่าของกีตาร์ตั้งแต่สายที่ 6-1 จะเป็นดังนี้ E-A-D-G-B-E หากตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ให้ต่ำลงจากระบบการตั้งสายกีตาร์แบบมาตรฐาน 1 เสียงเต็ม (Drop D Tuning) ทำให้จากเดิมโน้ต E จะกลายเป็นโน้ต D ถ้านำมาเรียงลำดับสายเปล่าตั้งแต่สายที่ 6-1 จะเป็น D-A-D-G-B-E ตามลำดับ แนวคิดนี้จะแตกต่างที่สายลำดับที่ 6 เท่านั้น สามารถนำมาทำเป็นเพาเวอร์คอร์ดแบบ 2 โน้ต 3 โน้ต หรือ 4 โน้ต ได้เช่นกัน แสดงดังตัวอย่างที่ 8-11 ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 8 แสดงแนวคิด 2 โน้ตพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด ด้วยวิธีตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ต่ำลง 1 เสียงเต็ม

1 E
2 B
3 G
4 D
5 A
6 D

10 10 3 3

ตัวอย่างที่ 9 แสดงแนวคิดคอร์ด 3 โน้ต แบบวิธีตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ต่ำลง 1 เสียงเต็ม

1 E
2 B
3 G
4 D
5 A
6 D

10 10 10 5 3 5

Double Root Double Fifth

ตัวอย่างที่ 10 แสดงแนวคิดคอร์ด 4 โน้ต แบบวิธีตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ต่ำลง 1 เสียงเต็ม

1 E
2 B
3 G
4 D
5 A
6 D

12 10 10 10 5 5 3 5

Double Root and Double Fifth -----|

ตัวอย่างที่ 11 แสดงแนวคิดคอร์ด 5 โน้ต แบบวิธีตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ต่ำลง 1 เสียงเต็ม

Triple Root and Double Fifth

1 E
2 B
3 G
4 D
5 A
6 D

T 13
A 12
B 10
B 10
D 10

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นแนวคิดที่พัฒนาจากโน้ต 2 ตัวพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด โดยการสร้างสรรค์เพาเวอร์คอร์ดมีการนำแนวคิดด้านการเข้าโน้ตลำดับที่ 1 หรือ 5 มาพัฒนาจากแนวคิดพื้นฐาน ส่งผลให้มิติของเสียงที่เกิดขึ้นมีสีสันหลากหลาย สังเกตว่ารูปแบบการจับเพาเวอร์คอร์ดจะมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับการกำหนดรูปแบบการจับคอร์ดที่กำกับในโน้ตเพลงหรือแนวทางการบรรเลงประกอบด้วย

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีแนวคิดที่พัฒนาจากเพาเวอร์คอร์ดอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งประกอบด้วย 3 โน้ตที่ไม่ใช่การเข้าโน้ตลำดับที่ 1 หรือ 5 ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นคือ การเพิ่มโน้ตลำดับที่ 9 (หรือโน้ตลำดับที่ 2) มาเพิ่มในช่วงเสียงบนของโครงสร้างพื้นฐานเพาเวอร์คอร์ด ทำให้เกิดเป็นเพาเวอร์คอร์ดสองชุดที่มีโครงสร้างจากโน้ต 2 ตัวพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด ตัวอย่างเช่น คอร์ด Cadd9 (หรืออีกนัยคือคอร์ด Csus2) จะมีโครงสร้างเป็น 1-5-9 (2) ประกอบด้วยโน้ต C-G-D ตามลำดับ สังเกตว่าแนวคิดนี้จะประกอบด้วยเพาเวอร์คอร์ดสองชุดที่มีโครงสร้างจากโน้ต 2 ตัวพื้นฐานนั้นคือ C5 (ประกอบด้วยโน้ต C-G) และ G5 (ประกอบด้วยโน้ต G-D) นั่นเอง ส่งผลให้ผลลัพธ์ที่ได้ด้านมิติเสียงมีความหลากหลายและมีความแตกต่างจากเพาเวอร์คอร์ด แม้ว่าจะมีแนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ดก็ตาม (ตัวอย่างที่ 12-13)

ตัวอย่างที่ 12 แสดงแนวคิดโครงสร้างพื้นฐานคอร์ด Cadd9

Cadd9 (Csus2)

C⁵ G⁵

ขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค

ตัวอย่างที่ 13 แสดงตำแหน่งการจับคอร์ด Cadd9

Cadd⁹ (Csus2) Cadd⁹ (Csus2) Cadd⁹ (Csus2) Cadd⁹ (Csus2)

T 4/4 7 15 10
A 4/4 5 12 8
B 4/4 3 10 5

ดนตรีร็อกนิยมใช้เพาเวอร์คอร์ดอย่างแพร่หลาย จากสาระที่กล่าวมาในบทความเรื่อง เพาเวอร์คอร์ด ตอนที่หนึ่ง: แนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ด จะเห็นได้ว่ามีโครงสร้างโน้ต 2 ตัว นั่นคือ โน้ตลำดับที่ 1 และ 5 เป็นแนวคิดหลักและพัฒนามิติเสียงด้วยการซ้ำโน้ต หรือการตั้งระดับเสียงสายลำดับที่ 6 ให้ต่ำลงจากระบบการตั้งสายกีตาร์แบบมาตรฐาน หรือผสมผสานโน้ตลำดับที่ 2 หรือ 9 เพิ่มเติมลงไปจากแนวคิดพื้นฐานเพื่อขยายขอบเขตมิติเสียงให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นไปอีก จากที่กล่าวมาสาระนั้น เป็นเพียงแนวคิดพื้นฐานยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมากที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึง อาทิ การตั้งระดับเสียงของสายกีตาร์ทั้งหมดให้ต่ำลงครึ่งเสียงหรือ 1 เสียงเต็มหรือมากกว่านั้นจากระบบการตั้งสายกีตาร์แบบมาตรฐาน ส่งผลให้มีความหลากหลายด้านตำแหน่งการจับคอร์ดของกีตาร์ไฟฟ้ามากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้บรรเลงกีตาร์อาจต้องตีความเลือกใช้รูปแบบตำแหน่งการจับคอร์ดแบบใดประกอบด้วย (หากโน้ตเพลงไม่ได้ระบุการจับคอร์ดไว้) เพราะการบรรเลงเพาเวอร์คอร์ดในแต่ละตำแหน่งบนคอกีตาร์ก็จะให้มิติเสียงแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ผู้บรรเลงต้องคำนึงถึงแนวทางการบรรเลงกีตาร์เป็นสำคัญเพื่อเสริมให้บทเพลงดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องและมีความสมบูรณ์

แนวคิดพื้นฐานของเพาเวอร์คอร์ดรูปแบบต่างๆ ข้างต้นจะถูกนำมาสร้างสรรค์ในบทเพลงอย่างไร ผู้เขียนจะยกตัวอย่างบทเพลงที่ใช้แนวคิดของเพาเวอร์คอร์ดมาร่วมสร้างสรรค์ในตอนต่อไป กับหัวข้อเรื่อง “เพาเวอร์คอร์ด ตอนที่สอง: ตัวอย่างบทเพลงที่สร้างสรรค์ด้วยแนวคิดเพาเวอร์คอร์ด”

บรรณานุกรม

- Charlton, Katherine. *Rock Music Styles: A History*. 7th ed. New York: McGraw-Hill Education, 2015.
- "Electric Guitar Amplifier." Accessed February 5, 2018.
<https://www.gearank.com/guides/solid-state-guitar-amps>
- Krenz, Steve. *Gibson's Learn & Master Guitar*. Nashville, TN: Legacy Learning Systems, 2010.
- McKenzie, Thomas. *Power Chord: One Man's Ear-Splitting Quest to Find His Guitar Heroes*. New York: Harper Collins, 2012.
- Mann, Kenny. *The Big Book of Power Chords*. Malvern, AR: Guitar Alliance Inc, 2013.
- "Multi Effect." Accessed February 6, 2018. <https://line6.com/helix/>.
- Perlmutter, Adam. *Power Chords: A Complete Guide to Rock's Most Essential Sound*. Milwaukee, WI: Hal Leonard Corporation, 2004.
- "Stomp Box Pedal." Accessed February 5, 2018. www.boss.info/us/products/od-3.